

Implikacije riječi tevhida – “la ilahe illallah” (Medina)

Hatib: dr. Husejn ibn Abdulaziz Alu Šejh

20. rebiul-evvel 1447. po Hidžri / 12. septembar 2025.

Hvala Allahu, Istinskom Bogu. Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, Gospodara prijašnjih i potonjih. Svjedočim da je naš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji je u svakom trenutku pozivao u tehid (vjerovanje u jednog Boga). Allahu, blagoslovi, smiluj se, spasi i blagoslovi njega, njegovu porodicu i sve njegove ashabe.

O muslimani, bojte se Allaha i pokoravajte Mu se, uspjete na ovom i budućem svijetu, i bit ćete sretni zauvijek.

O muslimani, temelj vječne sreće jeste ostvarenje robovanja Uzvišenom Allahu riječima, djelima i vjerovanjem. Radi ostvarenja riječi “la ilahe illallah” stvoreni su dunjaluk i ahiret, pripremljeni su Džennet i Džehennem. Uzvišeni Allah kaže: “Džine i ljude stvorio sam samo da Mi se klanjaju.” (Ez-Zarijat, 56)

“La ilahe illallah” je ključ Kuće sreće, temelj vjere, njen izvor, glava i stub. Svi ostali temelji i obaveze vjere proizlaze iz ovih riječi. Uzvišeni kaže: “Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti.” (El-Bekara, 256) Ta najčvršća veza jeste “la ilahe illallah” – riječi bogobojažnosti, postojana izjava, istina s kojom je Allah poslao sve poslanike.

Poštovani vjernici, srce svakog stvorenja mora biti potpuno ubijedeno u ove riječi, mora ih znati sa sigurnošću i vjerovati u njihovo značenje bez sumnje: da ove riječi ukazuju na to da niko osim Allaha ne zaslužuje da bude obožavan. Dio “la ilahe” negira sve što se obožava mimo Allaha, niko osim Njega ne zaslužuje ibadet. Dio “illallah” potvrđuje da istinsko obožavanje pripada samo Allahu, On je jedini istinski Bog. Sve što se obožava mimo Njega najveća je zabluda i najveća nepravda. Istinski Bog je Allah, Onaj Koji stvara, opskrbljuje, daje život i smrt, postojanje i nestanak,

korist i štetu, uzvisuje i unizuje, upućuje i ostavlja u zabludi. Uzvišeni kaže: "To zato što je Allah – Istina, a oni kojima se, pored Njega, oni mole – neistina, i što je Allah uzvišen i velik." (Lukman, 30)

Ove uzvišene riječi strogo zabranjuju i potpuno negiraju upućivanje bilo kakvog ibadeta bilo kome osim Allahu, pa makar to bio bliski melek, poslanik ili evlija. Neophodno je da jezik izgovori ove riječi, da onaj ko ih izgovara razumije njihovo značenje i da u to vjeruje. Uzvišeni kaže: "Znaj da nema boga osim Allaha." (Muhammed, 19) Muslim bilježi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko umre znajući da nema boga osim Allaha, ući će u Džennet."

Pravo ubjeđenje i ispravno znanje o značenju "la ilahe illallah" obavezuje čovjeka da prihvati ono što one podrazumijevaju: da se pridržava Allahovih naredbi, pokorava Njemu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, iskazujući najviši stepen ljubavi, poniznosti i pokornosti Allahu, da veliča svoga Gospodara kako dolikuje, da mu srce i tijelo budu skrušeni, da se oslanja samo na Njega, da Ga se boji najvećim strahom i da se nada Njegovoj milosti i zadovoljstvu. To je znanje koje prati vjerovanje, koje zahtijeva pokornost i djelovanje po pravima "la ilahe illallah" – potpuno pridržavanje Allahovog šerijata i potpuna primjena sunneta našeg poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Ko izgovori ove riječi, a čini ono što im proturječi, poput prizivanja mrtvih, obraćanja odsutnima, traženja od njih da ispune potrebe ili olakšaju tegobe, taj se suprotstavlja njihovom značenju i suštini, i počinio je širk koji izvodi iz imana i islama, Allah nas sačuvao toga.

O vjernici, pridržavanje ovih uzvišenih riječi, u praksi, mora biti s ubjeđenjem, bez sumnje i kolebanja. Jezik ih izgovara, a srce potvrđuje s čvrstim ubjeđenjem, koje se pokazuje kroz ispravna djela, i vanjska i unutrašnja. Uzvišeni kaže: "Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije više ne sumnjaju." (El-Hudžurat, 15) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Svjedočim da nema boga osim Allaha i da sam ja Allahov poslanik. Nijedan rob neće sresti Allaha s ovim riječima, ne sumnjajući u njih, a da neće ući u Džennet." (Muslim)

Da bi značenje ovih blagoslovljenih riječi bilo ispunjeno, onaj koji ih izgovara mora prihvatiti sve što one podrazumijevaju, svojim jezikom, srcem i djelima. Mora biti pokoran svome Stvoritelju, posvećen pravima svoga Gospodara, predan Njegovoj i Poslanikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, naredbi, s ljubavlju, poniznošću, predanošću i potpunim pokoravanjem.

O muslimani, neophodno je da se pokorimo onome na što ukazuju riječi "la ilahe illallah", da se rob preda Allahu, riječima i djelima.

Uzvišeni kaže: "I povratite se Gospodaru svome i pokorite Mu se." (Ez-Zumer, 54)

"Onaj ko se sasvim preda Allahu, a uz to čini dobra djela, uhvatio se za najčvršću vezu. Allahu se na koncu sve vraća." (Lukman, 22)

Ove uzvišene riječi znače da srce potvrđuje ono što jezik izgovara, da ih prati djelovanje udova, te da se čovjek kloni svega što im proturječi. Unutrašnje ubjeđenje u značenje riječi "la ilahe illallah" mora biti usklađeno s vanjskim ponašanjem, prema plemenitim uputama iz Kur'ana i sunneta. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Nema nijednog čovjeka koji iskreno iz srca posvjedoči da nema boga osim Allaha, a da ga Allah neće zabraniti Vatri." (Muttefekun alejhi)

Ove blagoslovljene riječi zahtijevaju da onaj koji ih izgovara bude iskren prema Allahu, da pročisti svoje riječi, djela i usmjerenja od svih tragova širka i novotarija koje su u suprotnosti sa sunnetom. Uzvišeni kaže: "... a naređeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovijedaju." (El-Bejjina, 5)

"Reci: 'Meni se naređuje da se klanjam Allahu iskreno Mu ispovijedajući vjeru.'" (Ez-Zumer, 11) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Najsretniji zbog mog šefata na Sudnjem danu bit će onaj koji kaže 'la ilahe illallah', iskreno, iz srca." Buhari i Muslim bilježe da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Allah je zabranio Vatri onoga ko kaže: 'la ilahe illallah', tražeći time Allahovo lice."

Ove velike riječi zahtijevaju od svog nosioca da mu Allah bude najdraži od svega, da Ga voli najdubljom ljubavlju, koja ga navodi na to da Allahove naredbe stavi ispred svojih želja i prohtjeva; da voli ono što Allah voli, i da mrzi ono što Allah mrzi; da se

druži s onima koji vjeruju u “la ilahe illallah”, a da se distancira od onih koji ih negiraju; da njegova ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bude veća od ljubavi prema samome sebi, porodici i svim ljudima, i da u toj ljubavi nema pretjerivanja i zapostavljanja, a znak te ljubavi jeste: pokornost u onome što je naredio, izbjegavanje onoga što je zabranio, vjerovanje u ono o čemu nas je obavijestio, i da obožavamo Allaha onako kako je on propisao; da voli one koje Allah i Njegov Poslanik vole, i da se suprotstavi onima koji se suprotstavljaju Allahu i Njegovom Poslaniku.

O vjernici, riječi “la ilahe illallah” zahtijevaju negiranje obožavanja bilo koga osim Allaha. Ko priziva nekoga mimo Allaha, traži pomoć od mrtvih, ili od živih koji nisu prisutni, ili traži ono što samo Allah može učiniti, taj se suprotstavlja njihovom značenju. Također, svako ko pripiše Allahu druga u rububijetu (stvaranju, upravljanju i vlasti), uluhijetu (obožavanju), imenima ili svojstvima, počinio je širk.

O muslimani, moramo se pridržavati ovih uzvišenih uputa i biti krajnje pažljivi u očuvanju našeg tevhida, jer to je temelj sreće i jedinstven uvjet za ulazak u Džennet.

Obaveza je da se daije (oni koji pozivaju u vjeru) i učenjaci dodatno posvete podučavanju tevidu (učenju o vjerovanju u jednog Boga) i njegovim implikacijama, u skladu s uputama dviju objava – Kur’ana i sunneta, i u skladu s razumijevanjem ashaba i tabiina, neka je Allahovo zadovoljstvo s njima. Najvažnija misija jeste pozivanje u ono što ostvaruje svrhu zbog koje je Allah stvorio ljude i džine. Učenjaci su dužni širiti korisno znanje, koje je proizašlo iz upute prvih generacija ovog ummeta, te jasno i precizno pojasniti ljudima ono što neznalice ne znaju o pitanjima Allahove jednoće i vjerovanja. To je najveća obaveza i najvažnija odgovornost, baš kao što je to činio naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Nema istinske sreće za ljude, niti dostojanstva za ummet, osim kroz potpuno ostvarenje čistog tevhida i širenje njegovih smjernica. Ummet je u dobru sve dok je zastava tevhida podignuta, a zastava sunneta Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, visoko uzdignuta. Neka Allah sačuva vjeru ovog ummeta, i neka ga zaštiti od svake smutnje, iskušenja i zla.

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Uzvišeni Allah naredio nam je nešto posebno, a to je donošenje salavata i selama na plemenitog Poslanika. Allahu, smiluj se, spasi i blagoslovi Svoga roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i budi zadovoljan, o Allahu, njegovom porodicom i svim ashabima.

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

